

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010139
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010139.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému A. J., nar. XX.XX.XXXX v J., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. apríla 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. novembra 2017, sp. zn. 1T/56/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. novembra 2017, sp. zn. 1T/56/2017, bol obžalovaný A. J. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 09.09.2016 v čase okolo 14:15 hod. pod vplyvom alkoholu neoprávnenne vnikol do rodinného domu č. XXX v obci B. nad X., nachádzajúceho sa na parcele č. XXX, k. ú. B. nad X., ktorý je vo vlastníctve K. O. a L. O. a to tak, že preskočil oplotenie dvora vysoké približne 150 cm, prešiel cez dvor k neuzamknutým vchodovým dverám rodinného domu, ktoré si otvoril, následne vošiel do priestorov rodinného domu, kde zotrval po dobu približne štyroch minút a nerešpektoval výzvy R. O., aby dom opustil, pričom žiadal od R. O. poskytnutie drobnej hotovosti a z predmetného domu odišiel až po tom, ako mu R. O. dal X,XX € a H. J. ho prehovorila, aby uvedený dom opustil, pričom uvedeným konaním obžalovaný porušil domovú slobodu K. O. a L. O..

Za tento trestný čin bol obžalovaný A. J. odsúdený podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona (správne § 42 ods.1 Tr.zák. - pozn. predsedu senátu) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú s probačným dohľadom na 24 mesiacov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona obžalovanému zároveň uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným L. O. a K. O.. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona obžalovanému tiež uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 0T/3/2017-48 zo dňa 30.01.2017, právoplatným dňa 09.02.2017, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona bolo obžalovanému uložené aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním prokurátor v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor poukazoval na to, že predmetný rozsudok považuje za nesprávny a nezákonný, pretože z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní vyplýva, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona po subjektívnej i objektívnej stránke. Prvostupňový súd sa pri hodnotení vykonaných dôkazov nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, čím došlo k porušeniu Trestného zákona. Samosudca Okresného súdu Partizánske v odôvodnení rozsudku uvádza,

že na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania, ktoré vykazuje znaky trestného činu, avšak pri pozmenenom skutkovom stave a inej právnej kvalifikácii, ako bola ustálená prokurátorom v podanej obžalobe. Súd v odôvodnení predmetného rozsudku okrem iného tiež uvádza, že tvrdenie H. J., že obžalovanému bol udelený zákaz vstupovať do domu až neskôr, súd považuje za účelové v snahe pomôcť obžalovanému, rovnako súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že plot preskočil s úmyslom presvedčiť sa, či je jeho matka v poriadku, keď mu nikto neotváral, nakoľko z vykonaného dokazovania a výpovedí svedkov H. J. a R. O. vyplýva, že úmyslom obžalovaného (v odôvodnení rozsudku nesprávne uvedené poškodeného) bolo požičať si peniaze do krčmy. Úpravu skutkovej vety oproti podanej obžalobe, ako aj následnú úpravu právnej kvalifikácie súd zdôvodnil tým, že nebolo jednoznačne preukázané, že by sa obžalovaný bol v dome nachádzal i proti vôli H. J., ktorá túto skutočnosť poprela. K druhu a výške trestu uloženého obžalovanému súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Tr. zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy, pričom zohľadnil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr, ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa (trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske č. k. OT/3/2017-48 zo dňa 30.01.2017, právoplatný dňa 09.02.2017), preto bolo potrebné postupovať podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona a uložiť obžalovanému súhrnný trest. Súd preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej časti trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil s probačným dohľadom a so skúšobnou dobou vo výmere 24 mesiacov, nakoľko mal za to, že aj podmienčný trest s probačným dohľadom pri uložení dostatočne dlhej skúšobnej doby a zároveň za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 51 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona, môže u obžalovaného splniť svoj účel. Hoci sa stotožňuje s aplikáciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri ukladaní trestu obžalovanému, je potrebné poznamenať, že pokiaľ súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, absentuje vo výroku o treste použitie ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zákona. S uloženým trestom sa však nestotožňuje najmä z toho dôvodu, že súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a v tejto trestnej sadzbe aj obžalovanému trest uložil, hoci z vykonaného dokazovania podľa názoru odvolateľa vyplýva, že obžalovaný sa dopustil spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona. Z dokazovania vykonaného v predmetnej trestnej veci v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 15.11.2017 jednoznačne vyplýva, že obžalovaný mal vedomosť o predchádzajúcom zákaze vstupovať na nehnuteľnosť poškodeného K. O. a L. O. bez ich výslovného súhlasu, nakoľko obžalovaný k predmetnej nehnuteľnosti nemal v čase spáchania skutku žiaden vzťah. Uvedená skutočnosť vyplýva z výpovede poškodeného K. O. na hlavnom pojednávaní, ktorý uviedol, že už predtým zakázal obžalovanému do domu vstupovať pokiaľ nebude doma on, alebo jeho manželka a obzvlášť nie, ak je pod vplyvom alkoholu, čo následne potvrdil aj pri konfrontácii s obžalovaným. Poškodený uviedol, že mu to zakázal viackrát. Vina obžalovaného je preukázaná taktiež výpoveďou svedka R. O., ktorý sa v čase skutku nachádzal v predmetnej nehnuteľnosti, menovaný svedok uviedol, že obžalovaný preliezol plot, nakoľko bolo zamknuté, prišiel ku dverám, otvoril a vošiel dnu do domu, tiež uviedol, že počul rozhovor obžalovaného so

starkou, pričom obžalovaný i zvyšoval hlas, preto sa šiel pozrieť a videl obžalovaného rozprávať sa so starkou, táto ho následne vyzvala, aby odišiel, avšak obžalovaný svoj odchod podmieňoval tým, že dostane nejaké peniaze. Svedok obžalovanému na prosbu starkej dal peniaze a obžalovaný až potom odišiel. Rovnako svedok uviedol, že vyzval obžalovaného, aby opustil domácnosť a tiež potvrdil skutočnosť, že už pred skutkom bolo obžalovanému oznámené, že má zákaz vstupovať do obydlija, ak tam nebude otec svedka, alebo jeho mama. Napriek uvedenému výslovnému zákazu vlastníka nehnuteľnosti obžalovaný pod vplyvom alkoholu neoprávnene vnikol do obydlija K. O. a L. O. bez ich výslovného súhlasu, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že svojím konaním porušil aj domovú slobodu H. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorá nielenže v uvedenom rodinnom dome býva, ale má tu aj právo doživotného bývania a ktorá sa v čase spáchania skutku v tejto nehnuteľnosti nachádzala. Tvrdenie obžalovaného, že plot preskočil s úmyslom presvedčiť sa, či je jeho matka v poriadku, keď mu nikto neotváral, teda bolo vykonaným dokazovaním vyvrátené v celom rozsahu, rovnako súd ako účelové a motivované snahou pomôcť obžalovanému vyhodnotil tvrdenie H. J., že obžalovanému bol udelený zákaz vstupovať do domu až neskôr. V nadväznosti na uvedené sa nemožno stotožniť s nasledovným hodnotením vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré považuje za nesprávne v prospech obžalovaného a tiež nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu, že obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona. Podľa názoru odvolateľa je potrebné konanie obžalovaného kvalifikovať ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm.a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c), písm.e) Tr. zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný neoprávnene vnikol do obydlija iného, neoprávnene tam zotrval a uvedený čin spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe - svojej matke a tiež voči osobe vyššieho veku, pričom motívom takéhoto konania obžalovaného bola jeho snaha získať finančné prostriedky od svojej matky. Z týchto dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/56/2017 zo dňa 15.11.2017, čo do výroku o vine a tiež čo do výroku o treste a aby obžalovaného A. J. v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku uznal vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm.a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c), písm.e) Tr. zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe a aby mu podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm.l), § 37 písm.h) Tr. zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v prvej polovici zákonného rozpätia a tiež, aby podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 0T/3/2017-48 zo dňa 30.01.2017, právoplatným dňa 09.02.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm.l) Tr. zákona navrhol, aby krajský súd uložil obžalovanému aj zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov. Zároveň navrhol, aby odvolací súd podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm.e) Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným H. J., L. O. a K. O..

Obžalovaný A. J. sám i prostredníctvom obhajcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora i na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že všetky výroky napadnutého rozsudku považoval za správne a zákonné, rovnako aj konanie, ktoré im predchádzalo.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 16. februára 2018, na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 12. apríla 2018 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom

zistil, že odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval nielen obhajobné tvrdenia obžalovaného A. J., ale dostatočne podrobne a presvedčivo vysvetlil a odôvodnil aj zmenu skutkových zistení vo vzťahu ku skutku napadnutého rozsudku oproti podanej obžalobe. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného A. J. zo spáchania žalovaného skutku v napadnutom rozsudku.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného A. J. len ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr. zák. a nie aj podľa ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.c), písm.e) Tr.zák. v spojení s § 127 ods.3, ods.4 Tr.zák. Okresný súd svoje zistenia a závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil a odvolací súd sa s nimi stotožnil. Podstatou konania obžalovaného bolo totiž aj podľa názoru súdu druhého stupňa jeho neoprávnené vniknutie do obydľia jeho sestry L. O. a jej manžela K. O., ako vlastníkov predmetného rodinného domu a jeho neoprávnené zotrvanie v ňom, pričom takéto jeho konanie nesmerovalo aj vo vzťahu k jeho matke H. J. (v tomto prípade ako chránenej osoby - blízkej osoby - matky obžalovaného a zároveň aj osoby vyššieho veku), ako to vyplýva nielen z výpovedí obžalovaného počas celého trestného konania, keď jeho úmyslom, ktorý mu vykonaným dokazovaním nebol vyvrátený, bola aj návšteva matky a obava o jej osobu (napriek tomu, že zvonil na domový zvonček, nikto mu neotvoril hoci videl, že bicykel patriaci jeho matke, ktorý táto aj používa, sa nachádza v označenej nehnuteľnosti, v ktorej jeho matka spolu so svojou dcérou a jej manželom býva bez toho, aby bola spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti), keďže H. J. vo svojej výpovedi jednoznačne potvrdila skutočnosti uvádzané obžalovaným a to okrem okolnosti, že tento ju ako svoju matku a už staršiu osobu má záujem navštevovať, aj to, že obžalovaný nevošiel do obydľia jej dcéry a jej manžela proti jej vôli a hneď ako mu povedala, aby radšej odišiel „aby zase nebolo zle,“ a potom čo dostal od R. O. 1,70 €, obžalovaný A. J. - jej syn - predmetnú nehnuteľnosť hneď opustil. V nadväznosti na tento skutkový záver preto okresný súd konanie obžalovaného v napadnutom rozsudku vecne správne právne kvalifikoval len ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr. zák. a nie aj podľa ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.c), písm.e) Tr.zák. v spojení s § 127 ods.3, ods.4 Tr.zák. ako navrhoval prokurátor v podanej obžalobe. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a preto odvolacie námietky prokurátora vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom okresného súdu, s ktorými sa ten dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd tiež zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, nepochybil ani vo výroku o súhrnnom podmienčnom treste odňatia slobody s probačným dohľadom, pokiaľ A. J. podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona (správne podľa § 42 ods.1 Tr.zák., ako na to dôvodne poukázal aj prokurátor v odôvodnení svojho odvolania - pozn. predsedu senátu) uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienčne odložil na skúšobnú s probačným dohľadom na 24 mesiacov s tým, že podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona obžalovanému zároveň uložil aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona bola obžalovanému uložená aj povinnosť osobne sa ospravedniť poškodeným L. O. a K. O. (túto povinnosť si obžalovaný už medzičasom aj splnil, tak ako to vyplýva zo zápisnice o uzatvorení zmieru na Obecnom úrade v Žabokrekoch nad Nitrou zo dňa 3.4.2018 pod č. 197/2018-3). Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného

zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona obžalovanému tiež uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov z dôvodu, že v rámci správne ukladaného súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. OT/3/2017-48 zo dňa 30.01.2017, právoplatným dňa 09.02.2017, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný podmienený trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 6 mesiacov podľa trestnej sadzby stanovenej v § 194 ods. 1 Tr. zák. aj vzhľadom k rovnakému pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (správne jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm.l) Tr.zák. a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm.h) Tr.zák.) s prihliadnutím na § 38 ods.2, ods.3 Tr.zák. ako trest súhrnný podľa § 42 ods.1 Tr.zák. v rozpätí až na dva roky, s podmieneným odkladom jeho výkonu v zmysle § 49 ods.1 písm.a) a § 51 ods.1 Tr.zák. s probačným dohľadom na 24 mesiacov so zároveň uloženým zákazom požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v zmysle § 51 ods.3 písm.b) Tr.zák. a uloženou povinnosťou podľa § 51 ods.4 písm.e) Tr.zák. osobne sa ospravedlniť poškodeným L. O. a K. O., ktorú povinnosť si obžalovaný splnil ešte pred konaním verejného zasadnutia odvolacieho súdu, zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou (výrok o uloženom treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel obžalovanému bol pritom v rámci ukladania súhrnného trestu v zmysle § 42 ods.2 Tr.zák. okresným súdom správne prevzatý zo zrušeného trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske sp.zn. OT/3/2017 zo dňa 30.1.2017). Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k týmto výrokom, preto neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky prokurátora. So zreteľom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom a keďže správny je i výrok o obžalovanému uloženom ochrannom psychiatrickom liečení ústavnou formou, ktorý má svoje opodstatnenie v ustanovení § 73 ods.2 písm.d) Tr.zák., preto odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.